

opholdstilladelse, men at opholdstilladelsen allerede efter tre år bliver gjort permanent, så de kan blive i Danmark resten af deres liv næsten uanset, hvor tosset de tør sig? Eller skulle man gøre det, som Fremskridtspartiet mener er det rigtige, nemlig at de skal have en opholdstilladelse, som skal være midlertidig, indtil de enten kan vende tilbage til deres hjemland eller de kan opnå at få dansk statsborgerskab? Dette er et helt klart og præcist spørgsmål, som befolkningen vil kunne stemme ja eller nej til, og så ville der ikke være nogen tvivl her i Folketinget, hvis et flertal i befolkningen sagde: Selvfølgelig skal det kun være midlertidige opholdstilladelser. Så var der ingen her i Folketinget, der ville være i tvivl om, hvad befolkningen mente om det.

Vi har også været inde på det med fængselsstraffen, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt vi vil acceptere, at de, som vi har givet sikkerhed og beskyttelse her i landet, de, som kommer hertil og nyder godt af vores samfund, og som ud over sikkerheden også får kost og logi og lommepenge og ret hurtigt derefter overgår til at kunne trække på alle hylderne i hele velfærdssystemet, begår kriminalitet.

Er det ikke et rimeligt krav at stille til dem, at de i hvert fald holder sig fra kriminalitet? Her taler vi ikke om, at man kommer til at stjæle en pakke tygegummi i Brugsen – det er ikke det, vi taler om. Vi taler om kriminalitet, der er så grov, at den giver fængselsstraf, og der skal meget til, før man får fængselsstraf her i landet.

Vi mener ikke, at vi skal acceptere det, og hvis udlændinge, der er her i landet, ikke kan finde ud af at overholde dansk lovgivning, må vi sige: Tak for denne gang, det var hyggeligt, vi ses ikke igen, og så er det ud af vagten.

Det femte spørgsmål drejer sig om modersmålsundervisning. Jeg ved godt, det har været fremført mange gange, at forudsætningerne for at lære at tale dansk er bedre, hvis man kan sit modersmål på forhånd. Det er vel ikke kun her i Folketinget, at vi er så kloge, at vi ved det. Det ved forældrene til de pågældende børn vel også. Og det er vel naturligt for dem som forældre at lære børnene deres modersmål, præcis som danske forældre lærer deres børn at tale dansk, mens de er små.

Hvis man ønsker at organisere og tilrettelægge modersmålsundervisning på en anden måde, så den kommer i fastere rammer og får en fast struktur, må det være noget, de pågældende udlændinge selv står for, og så må det være noget, de selv finansierer. Til gengæld finansierer vi selvfølgelig danskundervisningen.

Det sidste spørgsmål går i retning af det forslag, vi har behandlet tidligere på dagen, nemlig kriterierne for at opnå dansk statsborgerskab, dvs. kravene om, at man skal kunne tale et forståeligt dansk og skrive og læse dansk på et rimeligt niveau, at man derudover ikke må have gæld til det offentlige, og at man skal kunne klare sig økonomisk.

Nu lyser lampen rødt. Men som sagt er det beklageligt, at der ikke var et flertal for, at man ville høre, hvad befolkningen har at sige til dette her, men det kan være, at det kommer en dag alligevel.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først en enkelt bemærkning til hr. Tom Behnkes påstand om, at det i Danmark er forældrene, der lærer deres børn at tale dansk. Godt nok er danskundervisningen vistnok skåret ned i folkeskolen, men trods alt ikke så langt ned, at det udelukkende afhænger af forældrene at lære deres børn dansk.

Jeg kunne tænke mig at spørge Fremskridtspartiet og hr. Tom Behnke om en hel konkret ting: Mener Fremskridtspartiet, at det ville have været acceptabelt, hvis der i Tyskland i 1930'erne var blevet gennemført en folkeafstemning om, hvorvidt jøder måtte besidde ejendom eller have stemmeret?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil godt understrege, som jeg også sagde det i min ordførertale, at der er adskillige af disse punkter, som vi i Det Konservative Folkeparti er enige i – det er ikke det, der er problemet.

Vi er enige i, at det ikke skal være nogen pligt, at der er modersmålsundervisning i skolerne. Vi er også enige i, at kravene skal strammes med henblik på at opnå dansk statsborgerskab. Jeg må dog indrømme, at vi ikke synes, det skal være et krav, at man skal beherske det danske sprog i skrift og tale, for hvad ligger der i ordet at beherske et sprog? Det vil sige, at man kan det stort set perfekt. Det vil betyde, at en tredjedel af alle danskere er heldige, at de allerede er danske statsborgere – ja, de skulle egentlig have frataget deres statsborgerskab, idet de faktisk ikke behersker det danske sprog i skrift. Jeg tror såmænd også, der er et par folketingsmedlemmer, der ville ryge ud på den bekostning, og det er vel ikke rimeligt. Det, der er rimeligt, er, at de kan tale sproget, så de kan udtrykke sig forstå-